DIE V. MAII. 15

OFFICIUM
IN FESTO CONVERSIONIS
S. AUGUSTINI
EPISC. CONFESS.
ET ECCLESIÆ DOCT.

Sub ritu duplici recitandum in omnibus Regnis, ac Dominiis Regi Catholico subjectis, ex Decret. S. C. 25. Maii 1726. & ex alio infrà.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

In Hymno ad Vesperas, & Matutinum.

Iste Confessor Domini colentes,
Quem pie laudant populi per orbem,
Hâc die lætus colitur renatus
Flumine sacro;

Ad Magnificat.

Antiphona. Exultemus in Deo salutari nostro, quia respexit ad preces, & lachrymas ancillæ suæ Monicæ super desiderium ejus: ecce Augustinus Omnipotenti brachio ad veritatem conversus est, & magnus Ecclesiæ Doctor evasit, Alleluja.

Oratio.

DEus, qui hodiernam diem Beati Augu- ni Confessoris tui, at- ie Pontificis, mirabili nversione decorâsti: æsta, quæsumus, ut si- it Ecclesiam tuam pro- ilsis erroribus prote- t, ita corda nostra pre- bus suis contra mali- nos spiritus, tua gratiâ rigante, defendat. Per ominum.

N I. NOCTURNO.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio i. cap. 7.

SCimus enim, quia lex spiritualis est: ego utem carnalis sum, ve- undatus sub peccato. uod enim operor, non telligo: non enim quod olo bonum, hoc ago: sed uod odi malum, illud acio. Si autem quod ollo, illud facio: con- entio legi, quoniam ona est. Scio enim quia on habitat in me, hoc st, in carne mea, bonum. Nam velle adjacet mihi: perficere autem bonum, non invenio. Non enim quod volo bonum, hoc facio: se quod nolo malum, hoc ago. Si autem quod nolo, illud facio, jam non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum. Invenio igitur legem, volenti mihi facere bonum, quoniam mihi malum adjacet.

℟. Euge serve.

Lectio ii. cap. 7. & 8.

COndelector enim legi Dei secundum interiorem hominem: video autem aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ, & captivantem me in lege peccati, quæ est in membris meis. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus? Gratia Dei per Jesum Christum Dominum nostrum. Igitur ego ipse mente servio legi Dei: carne autem legi peccati. Nihil ergo nunc damna-

damnationis est iis, qui sunt in Christo Jesu: qui non secundum carnem ambulant, sed secundum spiritum. Qui enim secundum carnem sunt, quæ carnis sunt sapiunt: qui verò secundum spiritum sunt, quæ sunt spiritus, sentiunt. Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt.

℟. Ecce Sacerdos.

Lectio iii. c. 13. & 14

ET hoc scientes tempus, quia hora est jam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus, quam cùm credidimus. Nox præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis: Sicut in die honestè ambulemus: non in comessationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicitiis, non in contentione, & æmulatione: sed induimini Dominum Jesum Christum, & carnis curam ne feceritis in desideriis. Infirmum autem in fide assumite, non in disceptationibu[s] cogitationum. Nem[o] enim nostrûm sibi vivi[t], & nemo sibi moritu[r]. Sive enim vivimus, Do[mino] vivimus; sive mo[rimur], Domino morimu[r]. Sive ergo vivimus, siv[e] morimur, Domini sumus.

℟. Juravit Dñs.

IN II. NOCTURN.

Lectio iv.

AUgustinus undev[i]gesimum annu[m] agens, spreta, ut ipse ai[t], religione, quæ sibi pue[ro] à parentibus insit[a] erat: ad Manichæos de[fecit], iisdemque novem annos adhæsit. Sed & Carthagine, ubi Rheto[ricam] profitebatur, illi[citis] amoribus irretitu[s] est, ac Genethiacoru[m] deliramenta aliquand[o] secutus. Auditorum Car[thaginensium] immode[stia] offensus, audito, Ro[mæ] adolescentes sed[a]tiùs litteris operam d[a]re, matre decepta, con[scenso] clam navigi[o] illuc contendit: ubi co[r]reptus ægritudine, in v[i]ta

discrimen incidit. Sed
æ matris precibus ser-
tus est, ejus discessum,
roresque inconsolabi-
er deflentis. Confir-
ata valetudine, elo-
entiæ scholam ape-
t, ac fermè per an-
m Romæ docuit. Post
Simmacho Urbis
æfecto, Rhetoricam
sam publicè professu-
s, missus est Mediola-
m; ubi Sanctum Am-
osium disputantem in
pulo studiosè audiens,
rspectâ Matris instan-
n, nondum tamen re-
è sentiens, Academi-
rum more de omni-
us dubitans, atque in-
r omnia fluctuans, Ma-
chæos relinquere de-
evit; ac tandiu esse ca-
chumenus, donec ali-
id sibi certi elucerer,
ò vitæ cursum inten-
eret.

℟. Inveni David.

Lectio v.

Cum autem Ambro-
sii conciones fre-
entaret, & sacras litte-
s, præsertim Divum
ulum, avidissimè le-
ret; ad Catholicam fidem seriò animum adjecit; quem valde jam incensum, magis impulit Sancti Simpliciani, cui æstus animi sui contulerat, gravis adhortatio. Nam is Mariani Victorii, celebris quondam in Urbe Rhetoris, ei exemplum proposuit; quem in senecta, mirante Roma, gaudente Ecclesia, Christo nomen dedisse memorabat. Susceptum consilium morabantur desiderium conjugi, & sæculi blandimenta. Sed Politiano narrante de Antonii mirabili sanctimonia, atque de illius sectatoribus in eremo austeriorem vitam colentibus; abeunte illo, tenere se non potuit, quin ad Alpium conversus exclamaret: Quid est hoc, inquit, surgunt indocti, & cœlum rapiunt; & nos cum doctrinis nostris sine corde, ecce ubi volutamur in carne, & sanguine? Mox adjectum ædibus hortulum ingressus, sub ficu stratus, cùm veterum

vo-

voluptatum memoria animum pertentaret, vocem audivit quasi pueri, vel puellæ canentis: Tolle, lege: tolle, lege.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vi.

QUod ille divinitus sibi dictum interpretans, concitus surgens, sacrarum litterarum codicem in proximo aperiens, in ea Apostoli verba incidit: Non in comessationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicitiis, non in contentione, & æmulatione, sed induimini Dominum Jesum Christum. Tunc verò quasi infusa ejus cordi securitatis luce, omnes ab eo hæsitationis tenebræ discussæ sunt. Itaque abjectâ omni rerum humanarum curâ, non modò baptismum suscipere, sed etiam Deo addictiùs servire constituit. Igitur abdicato docendi munere, unà cum matre, quæ ex Africa ad eum venerat, atque amicis rus concedens, sacris precibus, & jejuniis vacans, Monasticæ vitæ, quam post amplexus est, rudimenta posuit. Sed ubi tempus advenit, quo sacro lavacro nomen dare oportebat, Mediolanum rediit, ipsisque Paschalibus diebus, incredibili bonorum lætitiâ, unà cum filio Adeodato, atque Alipio familiari, multisque aliis, lustralibus lymphis à Beato Ambrosio expiatus est, annos natus triginta tres. Tunc verò Ambrosius, ut scribit Sanctus Dacius, ob tanti viri conversionem Deo gratias acturus, Te Deum laudamus præcinuit; Augustino vicissim respondente: Te Dominum confitemur. Atque ita sacer ille Hymnus, quo assiduè Ecclesiastica templa resonant, a viris sanctissimis alternis ad finem usque contextus est.

℟. Iste est, qui.

IN

IN III. NOCTUR.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. c. 19.

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 65. in Matth. init.

QUænam sunt hæc omnia, quæ te dicis, Beatissime Petre, reliquisse? Arundinem, retia, naviculum, universumque piscatorum artificium; hæc tu omnia vocas? Ita, inquit; sed non ambitione quadam, aut inani gloria: verùm ut pauperum plebem hac interrogatione introducam. Nam quoniam à Domino dictum est: Si vis perfectus esse, vende quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in Cœlo. Ne quis pauperum opinetur, non posse ad perfectionem se pervenire, cùm non habeat quæ pauperibus offerat, quærit Petrus, ut tu discas, nihil te minus propter inopiam habiturum.

℟. Amavit eum Dñs.

Lectio viii.

QUærit, inquam, Petrus, ne si id à se perciperes, præsertim cùm adhuc spiritûs gratia non abundaret, ambiguitate perplexus jaceres; sed ut ab ipso ejus Magistro prolatâ sententiâ, firma spe roboreris. Nam quemadmodum etiam nos pro aliis disputamus, sic Apostolus quoque ad universi orbis commodum non dubitavit interrogare. A superioribus enim patet, nihil de se ipso ambiguisse. Qui enim ipsorum Cœlorum claves suscepit, quantò magis de cæteris, qui in Cœlo sunt, confideret?

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus: * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ, & intellectûs alleluja.

℣. Jucunditatem, & exultationem thesaurizavit super eum. Et imple-

plevit. Gloria Patri. Et implevit.

Lectio ix.

TU autem illud diligenter expende, quàm exquisitè duo illa, quæ Christus à divite petit, ut scilicet pauperibus substantiam distribueret suam, & Christum sequeretur, breviter complexus est, dicens: Reliquimus omnia, & secuti sumus te. Ambo enim hæc facta jam erant; nam sua reliquerunt, ut ipsum sequerentur, & eo quod omnia reliquerunt, sequi faciliùs potuerunt: & quoniam reliquerunt, confidere, atque gaudere ipsos admonebat. Quid igitur Christus respondet? Amen dico vobis, quia vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cùm sederit Filius hominis in sede Majestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israel.

Ad Benedictus, Aña.

Per viscera misericordiæ suæ visitavit Dominus Augustinum, ut qui priùs sedebat in tenebris, & umbrâ mortis, postea illuminaret orbem: alleluja.

Vesper. de S. Joanne ante Port. Latin. ut in Breviario.

Pro Commemoratione conversionis S. Augustini, Antiphona.

Fecit Dominus in conversione Augustini populo suo ingentem lætitiam, hostibus superbis terrorem, & cunctis fidelibus tutamen, recordatus misericordiæ suæ: alleluja.

℣. Justum deduxit.
℟. Et ostendit.

Oratio, ut suprà.

Missa propria.

HISPANIARUM.

Sacra Rit. Congr. ad relationem Emi. & Rmi. D. Card. Belluga, inhærendo indulto ad instantiam Serenissimæ Hispaniarum Reginæ, sub die 25. Maii 1726. jam largito, suprascriptum officium proprium, & Missam conversionis S. Augustini per eumdem Emi. Belluga diligenter revisum, atque relatum approbavit, ac singulis annis pro die 5. Maii ab universo Clero Sæculari, & Regulari utriusque sexus in omnibus Regnis, ac Dominiis Serenissimo Hispaniarum Regi subjectis recitari, ac respectivè celebrari posse censuit, si SSmo. Dño. N. visum fuerit. Die 3. Julii 1728.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis SSmo. Dño. N. relatione, Sanctitas sua benignè annuit. Die 7. ejusdem mensis, & anni 1728.

N. Card. Colsia.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiep. Apam.
Sac. Rit. Congr. Secret.